

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912215845
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7912215845.3

Uznesenie

Okresný súd Trebišov v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

I. Konanie vo veci z a s t a v u j e.

II. Po právoplatnosti tohto uznesenia p o s t ú p i vec na konanie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

odôvodnenie:

Žalobca podal návrhy na začatie konania proti žalovanému o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup. Vo veciach podaných návrhov sa tieto zaevidovali pod týmito spisovými značkami: 12C/146/2012, 12C/179/2012, 12C/181/2012, 12C/189/2012, 12C/203/2012, 12C/156/2012, 12C/158/2012, 12C/163/2012, 12C/169/2012, 12C/180/2012, 12C/183/2012, 12C/202/2012, 12C/205/2012, 12C/216/2012, 12C/159/2012, 12C/204/2012, 12C/217/2012, 12C/160/2012, 12C/223/2012, 12C/161/2012, 12C/167/2012, 12C/187/2012, 12C/191/2012, 12C/207/2012, 12C/220/2012, 12C/190/2012, 12C/192/2012, 12C/214/2012, 14C/136/2012, 14C/148/2012, 14C/190/2012, 14C/198/2012, 14C/199/2012, 9C/150/2012, 9C/160/2012, 9C/209/2012, 9C/210/2012, 9C/213/2012, 12C/208/2012, 12C/188/2012, 12C/211/2012, 2C/166/2012.

Uzneseniami z 10.10.2012 už skôr súd spojil na spoločné konanie veci:

1. 12C/146/2012, 12C/179/2012, 12C/181/2012, 12C/189/2012, 12C/203/2012 do veci 12C/146/2012
2. 12C/156/2012, 12C/158/2012, 12C/163/2012, 12C/169/2012, 12C/180/2012, 12C/183/2012, 12C/202/2012, 12C/205/2012, 12C/216/2012 do veci 12C/156/2012
3. 12C/159/2012, 12C/204/2012 a 12C/217/2012 do veci 12C/159/2012
4. 12C/160/2012 a 12C/223/2012 do veci 12C/160/2012
5. 12C/161/2012, 12C/167/2012, 12C/187/2012, 12C/191/2012, 12C/207/2012, 12C/220/2012 do veci 12C/161/2012
6. 12C/190/2012, 12C/192/2012 a 12C/214/2012 do veci 12C/190/2012
7. 14C/136/2012, 14C/148/2012, 14C/190/2012, 14C/198/2012, 14C/199/2012 do veci 14C/136/2012
8. 9C/150/2012, 9C/160/2012, 9C/209/2012, 9C/210/2012 a 9C/213/2012 do veci 9C/150/2012

Veci sp. zn. 12C/208/2012, 12C/188/2012, 12C/211/2012 a 2C/166/2012 neboli spájané s inými vecami.

Uznesením z 9.4.2014 č. k. 12C/140/2014-21 súd spojil na spoločné konanie aj veci 12C/146/2012, 12C/156/2012, 12C/159/2012, 12C/160/2012, 12C/161/2012, 12C/190/2012, 14C/136/2012,

9C/150/2012, 12C/208/2012, 12C/188/2012, 12C/211/2012, 2C/166/2012, takže všetky veci vyššie uvedených sp. značiek sa vedú ako spoločne konanie pod sp. zn. 12C/146/2012.

Žalobca v návrhu na začatie konania vo vyššie uvedených veciach tvrdil, že v neoznačených súdnych konaniach došlo zo strany súdu k zbytočným prietahom, keď nerozhodol o podaniach žalobcu alebo nevykonal úkony o podaniach žalobcu v lehotách, ktoré ustanovuje Občiansky súdny poriadok a Exekučný poriadok. Preto žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom najprv rozhodol o tom, že žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom v každej z vecí uvedených v predmetných návrhoch na začatie konania a zároveň v každom z takto uplatnených návrhov žiadal uložiť žalovanej povinnosť nahradiť majetkovú ujmu a nemajetkovú škodu v takej výške, akú uviedol v každom z návrhov na začatie konania, ktoré boli do súdneho registra zapísané pod vyššie uvedenými spisovými značkami.

Žalobca uplatňuje v uvedených konaniach nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Keďže návrhy na začatie konania vo vyššie uvedených veciach boli podané Okresnému súdu Trebišov do 31. 12. 2012, súd skúmal, či bola splnená zákonná podmienka konania, ktorou je právomoc súdu v týchto veciach podľa zákona č. 514/2003 v znení účinnom do 31. 12. 2012. Zákonom č. 412/2012 Zb. zákonov došlo totiž k zmene zákona č. 514/2003 Zb. zákonov s účinnosťou od 1. 1. 2013.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo o rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomných žiadostí poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2002 ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012 v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhradu podľa ods. 1 a 2.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdu, ak má predchádzať iné konanie alebo ak je vecne príslušný iný súd, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému súdu alebo inému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Pre posúdenie otázky splnenia podmienky konania, ktorou je právomoc súdu ohľadne konania a rozhodovania o nárokoch žalobcu uplatnených návrhmi na začatie konania vo vyššie uvedených veciach

súd zisťoval všetky skutočnosti, na základe ktorých je potrebné posúdiť, či vyššie uvedená podmienka je alebo nie je splnená.

V návrhoch na začatie konania v súvislosti so splnením podmienky podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 účinného do 31. 12. 2012, žalobca sa obmedzil iba na oznámenie, že požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody a že žalovaný do podania žaloby na súd pozitívne nereagoval. Ako dôkaz na túto skutočnosť označil spis žalovaného ohľadne predbežného prerokovania nárokov žalobcu v uvedených veciach a tiež potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

V návrhoch na začatie konania uviedol, že síce nepripája vyššie uvedené dôkazy ako prílohy k návrhu na začatie konania, ale obmedzil sa na písomné oznámenie, že tieto dôkazy sú založené v súdnom spise Okresného súdu Trebišov v konaní, kde ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 a ako žalovaný Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinené nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmlúv o úvere.

V návrhoch na začatie konania vo všetkých veciach spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 12C/146/2012 uviedol žalobca sp. značku exekučného konania a meno, priezvisko dátum narodenia povinného s tým, že tieto údaje uvádzal do písomnej žiadosti o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorú doručil žalovanému.

Aj keď obsah tej časti návrhu na začatie konania žalobcu je v podstate nepreskúmateľný pre absenciu presného označenia spisovej značky konania u žalovaného o predbežnom prejednaní nárokov žalobcu, ďalej presného označenia súdnych a exekučných konaní, súd preskúmal z údajov uvedených žalobcom, ako aj z odpovede súdneho exekútora doručenej súdu na výzvu súdu, či žalobca skutočne riadne a včas uplatnil svoje nároky podľa § 15 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., pred podaním návrhu na začatie súdneho konania na príslušnom orgáne. Keďže na základe zisťovaní, ktorých podkladom boli informácie žalobcu uvedené v návrhu na začatie konania nebolo možné považovať tvrdenia žalobcu, že uplatnil nárok na príslušnom orgáne pred podaním návrhu na začatie súdneho konania za preukázané, súd vo veci sp. zn. 12C137/2012 požiadal žalovaného, aby tento poskytol súdu informácie a predložil kompletnú dokumentáciu ohľadne uplatnenia nárokov žalobcu na tomto orgáne pred podaním návrhu na začatie súdneho konania, ako aj dokumentáciu o všetkých úkonoch žalobcu a žalovaného v súvislosti s vybavovaním nárokov uplatnených žalobcom. Súd pri procesnom postupe a rozhodovaní v tejto veci vychádzal z písomnej korešpondencie uskutočnenej medzi účastníkmi pred začatím tohto konania ako aj z písomných podaní účastníkov po začatí súdneho konania.. Táto korešpondencia a podania tvoria obsah spisu 12C 137/2012. Keďže vec sp. zn. 12C137/2012 je čo do účasti predmetu konania a procesného postupu účastníkov totožná s touto vecou sp. zn. 12C146/2012, nebolo preto potrebné duplicitne vyžadovať od účastníkov konania v tejto veci predkladanie podaní a písomností totožných s predloženou dokumentáciou vo veci 12C137/2012.

Na výzvu súdu odpovedal žalovaný podaním z 28. 3. 2013, ktorým súdu oznámil toto:

V právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o. proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, k výzve súdu, či „žalobca podal žiadosti podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorými sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu v exekučných veciach Okresného súdu Trebišov“, resp. k výzve súdu na doručenie rovnopisov všetkých týchto žiadostí, predkladá žalovaná nasledovné vyjadrenie:

Ministerstvu spravodlivosti SR bolo v rozmedzí od 23. 4. 2012 do 25. 9. 2012 celkovo v siedmych várkach doručených viac ako 43.000 žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi, tento neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. Fotokópie jednotlivých podaní prikladáme.

Pokiaľ ide o posúdenie, či každý konkrétny uplatnený nárok bol aj obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, žalovaná zdôrazňuje, že dôkazné bremeno v smere preukázania predbežného prerokovania nároku je na strane žalobcu a nemôže zaťažovať žalovanú, ktorá nemôže jednoznačne

potvrdiť, či jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie.

Nemožno doručiť súdu rovnopisy žiadostí žalobcu podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. je spôsobená i tým, že žiadosti dotýkajúce sa nesprávneho úradného postupu OS Trebišov boli žalovanej doručené ako súčasť piatich várok (v prvej išlo o 18 z 563 kusov, v druhej 130 z 8.327 kusov, v tretej 251 z 8.646 kusov, vo štvrtej 49 z 10.909 kusov a v piatej 95 kusov z 15.545 kusov), pričom v jednotlivých várkach neboli žiadosti oddelené podľa jednotlivých súdov.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam žalovaná zásielka súdu tabuľku so zoznamom žiadostí podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., dotýkajúcich sa nesprávneho úradného postupu OS Trebišov. Priložená tabuľka obsahuje deň doručenia žiadostí, meno a priezvisko povinného v exekučnom konaní, uplatnenú sumu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a celkovú sumu požadovanej náhrady.

Spolu s vyššie uvedenou odpoveďou predložil žalovaný súd tieto prílohy:

1/ tabuľka žiadostí podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. dotýkajúcich sa nesprávneho úradného postupu OS Trebišov

2/ ftk. náhodne vybranej žiadosti žalobcu podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

3/ ftk. sprievodného listu žalobcu k podaným žiadostiam podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

4/ ftk. výzvy MS SR na doplnenie žiadostí zo dňa 10. 5. 2012

5/ ftk. stanoviska žalobcu zo dňa 28. 5. 2012

6/ ftk. odpovede MS SR na stanovisko žalobcu zo dňa 6. 6. 2012

7/ ftk. oznámenia MS SR o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22. 10. 2012.

Z vyššie uvedenej dokumentácie žalovaného súd zistil, že žalobca skutočne svojimi podaniami doručených žalovanému od 23. 4. 2012 do 25.9. 2012, podal podania označené ako žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Vo výzve z 10. 5. 2012 č. 19267/2012-151 oznamuje žalovaný žalobcovi toto:

„Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky boli dňa 23. 4. 2012 doručené podania spoločnosti POHOTOVOSTĽ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava zo dňa 20. 4. 2012 v celkovom počte 563. Z ich obsahu vyplýva, že si ním u Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu zastupujúceho Slovenskú republiku v konaniach o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., uplatňuje náhradu majetkovej škody v celkovej výške 70.375,- Eur a nemajetkovej ujmy v celkovej výške 278.900,- Eur, pričom za týmto účelom Vás splnomocnila na jej zastupovanie. V tejto súvislosti Vás žiadame, aby ste ako splnomocnený zástupca poškodenej doplnili podané žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to každú podanú žiadosť osobitne o nasledovné dokumenty resp. informácie:

1. príslušný exekučný titul,

2. príslušný návrh na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu,

3. príslušné poverenie na vykonanie exekúcie,

4. dátum, kedy sa poškodená dozvedela o škode,

5. doklady, preukazujúce Vami vyčíslenú majetkovú škodu, nakoľko jej výška nie je doposiaľ ničím preukázaná,

6. či boli podávané sťažnosti na prieťahy predsedovi súdu resp. na Ústavný súd SR, ak áno doložiť dokladmi preukazujúcimi tieto skutočnosti, ak nie, z akého dôvodu neboli tieto inštitúty využité,

7. doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného resp. jeho insolvenciou a odôvodnenie „straty legitímnych očakávaní a rizika ohrozujúceho vymoženie“, ktorým odôvodňujete vznik nemajetkovej ujmy.

K bodom 1. - 3. Pre doplnenie uvádzame, že samotné poukázanie na dôkaz - exekučný spis dokonca bez uvedenia jeho spisovej značky, pod ktorou je vedený príslušným okresným súdom nie je pre náležité posúdenie žiadosti postačujúce.

Uvedené nám zašlite v lehote 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.“

Na výzvu žalovaného z 10. 5. 2012 reagoval žalobca písomným podaním z 28. 5. 2012, ktoré doručil žalovanému 31. 5. 2012 a oznámil mu toto:

„V nadväznosti na doručení žiadosť o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 10.05.2012 č. 19267/2012-151 zaujíname, aj v snahe zvýšenia účinku dohodovacieho konania a ochrany legitímnych nárokov poškodeného k jednotlivým bodom nasledovné stanovisko.

Pred sformulovaním stanoviska chceme upozorniť na skutočnosť, že z obsahu Vašej žiadosti nie je možné určiť, ktorých 563 vecí sa týka a preto konkrétna reakcia smerujúca k riešeniu konkrétnych požiadaviek nie je možná. Pre urýchlenie jednotlivých konaní by bolo v budúcej komunikácii vhodné používať viac identifikačných znakov konkretizujúcich vec voči ktorej Vaša požiadavka smeruje. Vzhľadom na uvedené budú nižšie uvádzané závery/skutočnosti/poznatky formulované abstraktnejšie avšak s prihliadnutím na čo najväčšiu možnú mieru konkretizácie.

K bodu 1. a 2.

1) Poškodený nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu. Poškodený nedisponuje ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by navyše obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu.

2) Poškodený použil rovnopis exekučného titulu ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie a zveril ho zvolenému súdnemu exekútorovi. Podľa ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripoji rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul).

3) Generálne poškodený inicioval exekučné konanie formou zápisnice spísanej u zvoleného súdneho exekútora. Návrh na vykonanie exekúcie zachytený v obsahu zápisnice sa nenachádza v dispozícii poškodeného, alebo bol postupom podľa ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložený súdnym exekútorom exekučnému súdu a to so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

4) Poškodený objektívne nemôže predložiť rovnopis príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu aj preto, že návrh na vykonanie exekúcie v prípadoch, ktoré boli výnimkou z postupu uvedeného v predchádzajúcom bode, doručoval zvolenému súdnemu exekútorovi a nie súdu. Podľa ust. § 36 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie.

5) Poškodený sa snažil vyriešiť prekážky vyplývajúce z vyššie uvedených skutočností práve tým, že poukázal na príslušný spis exekučného súdu, ktorý listiny obsahuje a vysvetlil všetky významné skutočnosti. Ministerstvo spravodlivosti SR má nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom prerokovať s poškodeným predovšetkým v tom zmysle, že na podklade písomne oznámených skutočností, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku (§ 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 z.z.), preverí v súčinnosti s dotknutým orgánom verejnej moci (v danej veci s označeným okresným súdom) mechanizmus úradného postupu označeného poškodeným za nesprávny a to aj dostatočným oboznámením sa so spisovým materiálom, ktorý vznikol následkom vedenia konania, resp. uskutočnenia úradného postupu. Výsledkom praktickej aplikácie uvedenej interpretácie je pripojenie exekučného spisu do konania o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody. Dezinterpretácia vyššie uvedených pravidiel bude nutne viesť nie k porušeniu ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., ale predovšetkým k porušeniu základného práva poškodeného na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy SR.

6) dodávame, že poškodený použil na označenie exekučnej veci všetky informácie, ktoré mal k dispozícii a ktoré poznal. Exekučný súd neoznámil poškodenému spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Keďže poškodený nedisponoval touto informáciou, nemohol ju použiť na označenie exekučnej veci v podanej žiadosti.

K bodu 3.

1) Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul: ak ide o exekučné konanie vykonávané na

podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm.c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

2) Poškodený nedisponuje príslušným poverením na vykonanie exekúcie, pretože takáto listina je listinou doručovanou súdnemu exekútorovi, vydáva sa súdnemu exekútorovi a slúži výkonu exekúcie. Poverenie sa nezveruje do úschovy oprávneného (analogicky ust. § 60 Exekučného poriadku).

3) Opäť je nutné poznamenať, že danú kvázi prekážku možno odstrániť pripojením exekučného spisu, ktorý poškodený dostatočne označil ako zdroj dôkazov.

K bodu 4.

1) Poškodený riadne označil dátum, kedy sa dozvedel o škode v každej zo žiadostí. Konkrétne danú informáciu vyjadril textom:

„Poukazujeme na skutočnosť, že poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.“

2) Právne z doručenia upovedomenia sa poškodený v pozícii oprávneného mohol objektívne po prvý krát dozvedieť o tom, že došlo k rozhodnutiu o žiadosti exekútora o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanoveného času.

3) Poškodený disponuje dátum spísania upovedomenia (úplný prehľad pripája v prílohe), pričom je zrejmé, že s jeho obsahom sa nemohol oboznámiť najskôr tretí deň p jeho spísaní a to tiež len v prípade expresnej expedície bez akéhokoľvek zdržania pri poštovej preprave.

K bodu 5.

Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslit' len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy. Poškodený očakáva, že za účelom oboznámenia sa s kalkuláciou škody s potrebnými dokladmi dôjde zo strany Ministerstva spravodlivosti SR k určení termínu osobného rokovania.

K bodu 6.

1) Poškodený vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primel' porušovateľa k vydaniu rozhodnutia, konkrétne porušovateľ (a to nie len a výlučne vo vzťahu k tejto exekučnej veci, ale v skutkových okolnostiach prípadu aj vo vzťahu k rade iných skutkovo a právne porovnateľných stagnujúcich exekučných vecí na okresných súdoch):

a) dňa 01.07.2009 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval nie len o oznámenie informácie o aktuálnom stave konania, ale aj konkretizovanie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia;

b) dňa 23.09.2009 opätovne spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, pričom zopakoval svoju námietku vo vzťahu k porušovaniu jeho práv márnym plynutím času a ešte raz požiadaval nie len o oznámenie informácie o aktuálnom stave konania, ale aj o konkretizovanie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia;

c) dňa 13.11.2009 spísal a podal ďalšiu Žiadosť o informáciu o stave konania, opätovne namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval nie len o oznámenie informácie o

aktuálnom stave konania, ale aj konkretizovanie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia. Vyjadril tiež obavu o osud svojich majetkových práv vplyvom zbytočných prietahov zo strany súdu;

d) dňa 25.02.2010 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konanie / Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, namietal v poradí už po piaty krát porušovanie svojich práv márnym plynutím času. Sťažovateľ poukázal na legitimitu zámerov pri svojich obchodných aktivitách uskutočňovaných v rámci výkonu predmetu podnikania, na nutnosť aktívneho prístupu zo strany súdu pri procesnom rozhodovaní a to najmä v súvislosti s vymožiteľnosťou majetkových práv sťažovateľa, tiež na nutnosť uskutočňovať procesné činnosti sústredene a zároveň podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu, sudcov a poverených súdnych úradníkov v predmetnej veci;

e) dňa 30.08.2010 spísal a podal Sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, opätovne namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času. Sťažovateľ poukázal na konkrétne závery krajských súdov, ktoré odmietajú nelegálne predlžovanie exekučné konania nesprávnym postupom exekučného súdu v štádiu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, najmä tým, že dochádza k preskúmvaniu právoplatného exekučného titulu. Sťažovateľ zároveň podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu, sudcov a poverených súdnych úradníkov v predmetnej veci pre porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky;

f) dňa 23.11.2010 spísal a podal Sťažnosť na prietahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Sťažovateľ sťažnosť formuloval v zmysle ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. a na podklade jasne a zreteľne vyjadrených skutkových a právnych argumentov, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií;

g) dňa 25.05.2011 opätovne spísal a podal Sťažnosť na prietahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Sťažovateľ sťažnosť formuloval v zmysle ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. a na podklade opakovane zvýrazňovaných, právne udržateľných argumentov, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií. Sťažovateľ explicitne upozornil na fakt, že v dôsledku zbytočných prietahov vzniká a zväčšuje sa na jeho strane škoda spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, v oslabení vymožiteľnosti pohľadávky, poklese bonity dlžníka a na nebezpečenstve, že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku.

2) Z uvedeného výpočtu úkonov je zrejmé, že doterajšia nečinnosť a neefektívna a nekoordinovaná činnosť porušovateľa spôsobila sťažovateľovi ničím neodôvodniteľné problémy v jeho podnikateľskej činnosti a vytvorila v sfére jeho práv sta dlhotrvajúcej neistoty. Okrem toho, žiadne prostriedky nápravy nemôžu konvalidovať časový aspekt konania. Právny prostriedok nápravy upravený ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. (o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov) vzhľadom na celkovú dĺžku konania nemohol zaručiť potrebnú účinnosť.

K bodu 7.

1) S ohľadom na závažnosť prejavov nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v skutkovej a právnej realite poškodeného je z dôvodu nastolenia spravodlivej rovnováhy nutné:

a) deklarovateľ porušenie práva poškodeného na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;

b) deklarovateľ porušenie práva poškodeného na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite;

c) deklarovateľ porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, konkrétne princípu legality, princípu ochrany legitímnych očakávaní, princípu ochrany dôvery v právo, princípu právnej istoty.

2) Dôsledkom deklarácie je poznanie, že intenzita zásahu dosahuje takú mieru (rozsah porušených práv a princípov a dĺžka trvania porušenia), že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Poškodený preto žiada o nahradenie nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv označených pod písm. a) a b) princípov právneho štátu označených pod písm. c).

3) súdny exekútor v prospech oprávneného sformuloval žiadosť o udelenie poverenia tak, že splnil všetky predpoklady na udelenie poverenia (formálne a materiálne) a preto oprávnený legitímne očakával, že exekučný súd rozhodne v zákonom stanovenom čase. Oprávnený a súdny exekútor sa teda správali zákonom predpokladaným spôsobom, avšak zákonné účinky, ktoré predpokladali že nastanú, vplyvom nesprávneho úradného rozhodnutia exekučného súdu nenastali včas. Exekučný súd porušil ústavne nekonformným spôsobom princíp právnej istoty, čo v sfére práv poškodeného spôsobilo protiústavný zásah, ktorý v právnom štáte nemôže byť tolerovaný.

4) Výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu časť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, inak záruky, ktoré toto ustanovenie ustanovuje a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I.ÚS 5/20000, z 13. júla 2000).

5) Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 77/02).

6) Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.z. III.ÚS 120/2010 z 12. mája 2010).

7) Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 271/05).

8) Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu a nevyplýva z konkrétnych dokladov, ktoré by predložením preukazovali požadovanú výšku nárokov.

Poškodený verí, že konanie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody nie je správne vnímať len ako formálnu podmienku, ktorú je potrebné splniť pred podaním žaloby vec a miestne príslušného súdu a taktiež verí, že nejde len o nástroj štátu na oddialenie plnenia a preto očakáva, že zo strany Ministerstva spravodlivosti SR bude určením termín osobného rokovania na ktorom bude možné dospieť k právnomu akceptovateľnému riešeniu.“

Na stanovisko žalobcu z 28. 5. 2012 odpovedal žalovaný podaním zo 6. 6. 2012 takto:

„Dňa 23. 4. 2012 boli Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručené podania spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zo dňa 20. 4. 2012 v celkovom počte 563. Uvedenými podaniami si uplatnila nárok na náhradu majetkovej škody v celkovej výške 70.375 Eur a nemajetkovej ujmy v celkovej výške 278.900 Eur, pričom Vás splnomocnila na jej zastupovanie. Listom zo dňa 10. 5. 2012 Vás Ministerstvo spravodlivosti SR vyzvalo na doplnenie uvedených žiadostí.

Dňa 31. 5. 2012 bolo Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručené Vaše stanovisko zo dňa 28. 5. 2012, ktorým ste spochybnili určitosť žiadosti ministerstva, uviedli ste, že z rôznych dôvodov nedisponujete požadovanými dokladmi (exekučnými titulmi, návrhmi na vykonanie exekúcie, povereniami na vykonanie exekúcie) a v niektorých prípadoch ste požadovanú súčinnosť čiastočne poskytli (zaslaním tabuľky, z ktorej vyplývajú dátumy spisania upovedomení o začatí exekúcie; označením podaní, ktorými boli namietané prieťahy v konaní, pričom tieto podania ste nedoložili) a požiadali ste o osobné stretnutie. K Vášmu stanovisku zo dňa 28. 5. 2012 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky udáva nasledovné:

Listom ministerstva zo dňa 10. 5. 2012 ste boli vyzvaný na doplnenie žiadostí, pričom tieto žiadosti boli špecifikované údajmi žiadateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., dátumom ich vyhotovenia (20. 4. 2012) a dátumom ich doručenia na ministerstvo (23. 4. 2012). Problém s ich identifikovaním preto považuje ministerstvo za vykonštruovaný, a to už s odkazom na Váš „sprievodný list k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ zo dňa 23. 4. 2012 osobne doručený dňa 23. 4. 2012, obsahujúci tabuľku práve s 563 žiadosťami datovanými na 20. 4. 2012. Preto pokiaľ by existoval údajný problém s určením žiadostí, ktorých sa výzva ministerstva zo dňa 10. 5. 2012 dotýkala, tento problém by existoval len na Vašej strane. Vzhľadom na podpísaný stav sa javí, že v tomto smere ide o obštrukciu na Vašej strane, prípadne o subjektívnu neschopnosť identifikovať žiadosti označené vo Vašom vlastnom sprievodnom liste.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Ministerstvo spravodlivosti SR pri predbežnom prerokovaní nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. postupuje v úzkej súčinnosti so žiadateľmi tak, aby bolo možné uplatnené nároky prerokovať v rámci zákonnej 6-mesačnej lehoty neopomínajúc pritom inštitút zakotvený v § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. V tejto súvislosti ministerstvo zdôrazňuje, že uvedené ustanovenie ustanovuje povinnosť písomne oznamovať skutočnosti orgánu konajúcemu v mene štátu, táto povinnosť sa vzťahuje na každého, a teda aj na samotných žiadateľov.

Konkrétny postup v rámci predbežného prerokovania je determinovaný organizačnými a kapacitnými možnosťami ministerstva, pričom ministerstvo vo svojom postupe volí také zákonné možnosti, aby požadovanie súčinnosti bolo efektívne a zohľadňovalo aj kapacitné možnosti iných štátnych orgánov. Preto v situácii, keď Váš klient podal 563 žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odvíjajúc ich od postupu rôznych súdov bez ich špecifikácie spisovou značkou súdneho konania, za najefektívnejší postup bolo možné považovať len doplňujúcu žiadosť smerujúcu k samotnému žiadateľovi (resp. jeho právnomu zástupcovi). Zaslanie žiadosti o poskytnutie súčinnosti exekučnému súdu bez poznania spisovej značky namietaného konania by bolo možné vyhodnotiť ako nehospodárnu činnosť ministerstva.

Je potrebné zdôrazniť, že bez súčinnosti žiadateľa splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spravidla nie je možné preukázať. Toto preukazovanie je naopak predovšetkým úlohou žiadateľa. V súčasnej situácii v prípadoch Vášho klienta nie je možné konštatovať splnenie uvedených predpokladov. V predmetných veciach nie je okrem nesprávneho úradného postupu, vzniku škody ani príčinnej súvislosti medzi nimi preukázaná ani samotná existencia označených exekučných konaní a z toho dôvodu ste boli požiadaní o doloženie príslušných dokladov (avšak z dôvodov na Vašej strane neúspešne). Vzhľadom na nedostatok potrebných informácií a dokladov, ako aj nehospodárnosť adresovania prípadných výziev exekučným súdom Ministerstva spravodlivosti SR trvá na svojej žiadosti zo dňa 10. 5. 2012 a žiada o poskytnutie informácií a dokladov v rozsahu uvedenej žiadosti. V tomto smere nie je možné akceptovať Vami uvádzané vysvetlenie, že nedisponujete rovnopismi exekučných titulov či návrhov na vykonanie exekúcie. Odhliadnuc od toho, že ministerstvo od Vás nepožaduje rovnopisy uvedených dokladov, Váš klient ako účastník konania má oprávnenie do exekučných (resp. exekútorských) spisov nahliadnuť a vyhotoviť si z nich kópie. Pre úplnosť v tejto

súvislosti ministerstvo uvádza, že kópie požadovaných dokladov si Váš klient mohol z obozretnosti zabezpečiť, a to už pred podaním návrhov na exekučné konanie, resp. v priebehu uvedených konaní. K požadovanému osobnému stretnutiu je potrebné uviesť, že vzhľadom na zaneprázdnenosť Ministerstva spravodlivosti SR neprístupuje k forme osobného (ústneho) prerokovania nárokov na náhradu škody. Forma predbežného prerokovania nároku nie je zákonom ustanovená, pričom ministerstvo je presvedčené o tom, že písomná forma nie je na úkor žiadateľov, ktorí majú možnosť svoje skutkové a právne tvrdenia predniesť písomne a tieto aj podložiť relevantnými (písomnými) dokladmi, a to najmä v situácii, keď ministerstvo so žiadateľmi komunikuje a výslovne požaduje konkrétne uvedenie konkrétnych skutočností a doloženie konkrétnych dokladov, ako je tomu aj v tomto prípade. Písomnú formu považuje ministerstvo za výhodnejšiu predovšetkým v administratívne komplikovaných prípadoch, akým je aj prípad 563 žiadosti Vášho klienta.

Záverom ministerstvo zdôrazňuje, že pokiaľ nevyhoviete žiadosti zo dňa 10. 5. 2012, Vami uplatnené nároky nebude možné považovať z dôvodov na Vašej strane nielen za preukázané, ale ani za prerokovateľné, keďže ministerstvo nebude disponovať údajmi, na podklade ktorých by mohol exekučné súdy vyzvať na poskytnutie súčinnosti vo veci uplatnených nárokov, najmä spisové značky namietaných súdnych konaní, t.z. existencia nesprávneho úradného postupu a s tým súvisiaca vyčíslená majetková škoda a nemajetková ujma zostane na úrovni hypotetickej a nepreukázanej.

V tejto súvislosti Vás opakovane žiadame o poskytnutie súčinnosti v zmysle výzvy zo dňa 10. 5. 2012, t.j. o predloženie požadovaných dokladov preukazujúcich dôvodnosť uplatnených nárokov. Máme za to, že požadované budete nútený predkladať v prípadnom súdnom konaní a preto by v štádiu predbežného prerokovania nemali byť z Vašej strany vytvárané preukážky brániace posúdeniu dôvodnosti žiadostí Vášho klienta.“

Keďže žalobca už na písomné oznámenie žalovaného zo 6. 6. 2012 neodpovedal, doručil žalobcovi oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 22. 10. 2010 v tomto znení:

„Dňa 23. apríla 2012 boli Ministerstvu spravodlivosti SR doručené Vaše podania zo dňa 23. apríla 2012 v počte 563 kusov, ktorými sa v mene svojho klienta - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 821 09 Bratislava, domáhate náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých predpisov (ďalej iba zákon č. 514/2003 Z. z.).

Ako je uvedené v predmetných žiadostiach škoda mala byť Vášmu klientovi spôsobená nesprávnym úradným postupom všeobecných súdov v exekučných konaniach vedených proti dlžníkom Vášho klienta, konkrétne nevydaním poverenia v zákonom stanovenej lehote. Na základe uvedeného ste uplatnili nárok na náhradu materiálnej škody celkovo vo výške 70.375,- Eur a nemajetkovej ujmy celkovo vo výške 208.525,- Eur.

Kancelária vedúcej služobného úradu, Právny odbor Ministerstva spravodlivosti SR, Vás listom zo dňa 10. mája 2012 ako aj listom zo dňa 6. júna 2012 vyzvala na doplnenie žiadostí, a to každú jednotlivo o:

1. príslušný exekučný titul,
2. príslušný návrh na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu,
3. príslušné poverenie na vykonanie exekúcie,
4. dátum, kedy sa poškodená dozvedela o škode,
5. doklady preukazujúce Vami vyčíslenú majetkovú škodu, nakoľko jej výška nie je doposiaľ ničím preukázaná,
6. či boli podávané sťažnosti na prieťahy predsedovi súdu resp. na Ústavný súd SR, ak áno doložiť dokladmi preukazujúcimi tieto skutočnosti, ak nie, z akého dôvodu neboli tieto inštitúty využité,
7. doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenciou a odôvodnenie „straty legitímnych očakávaní a rizika ohrozujúceho vymoženie“, ktorým odôvodňujete vznik nemajetkovej ujmy.“

Požadované informácie a doklady ste aj na opakovanú výzvu Ministerstvu spravodlivosti SR nedoručili, podané žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v počte 563 ks tak nemohli byť z dôvodu Vašej nesúčinnosti predbežne prerokované v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z..

S ohľadom na tú skutočnosť, že ste si nároky uplatnené v týchto žiadostiach uplatnili na súde pred uplynutím lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a zároveň ste Ministerstvu spravodlivosti SR neposkytli súčinnosti pri náležitom prešetrení ich opodstatnenosti, dovoľujeme si Vás upozorniť, že túto skutočnosť budeme namietat' aj v súdnych konaniach, ktorých predmetom budú

nároky uplatnené v doručených 563 žiadostiach, v prípade uplatňovania úrokov z omeškania ako aj v súvislosti so zbytočne vynaloženými nákladmi na trovy súdneho konania. Týmto považujeme podané žiadosti za vybavené.“

Žiadna iná dokumentácia, než je vyššie uvedená, zo strany žalobcu a žalovaného už súdu predložená nebola.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení je nepochybné, že v období od 23. 4. 2012 podal žalobca písomné podania, ktorými požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo veciach, v ktorých po 25.9. 2012 podal návrhy na začatie konania proti žalovanému na Okresný súd Trebišov, a to tých, ktoré sú uvedené vo vyššie uvedených veciach spojených na spoločné konanie s vecou 12C/146/2012. Súd však dospel k záveru, že vo všetkých týchto veciach žalobca nedoručil žalovanému také podanie, ktoré by spĺňalo všetky náležitosti žiadosti o náhradu škody podľa §§ 15, 16 a 17 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31. 12. 2012, predtým, než podal návrhy na začatie súdneho konania. Keďže do 31. 12. 2012 žalobca nepodal u žalovaného také žiadosti o náhradu škody, na základe ktorých by vznikli právne účinky upravené v ustanoveniach §§ 15, 16, 17 zákona č. 514/2003, nemohlo mu vzniknúť právo uplatniť do 31. 12. 2012 nároky na náhradu škody na súde.

Žalobca v žiadostiach o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neoznačuje žiadne súdne konanie, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu postupu súdu. Preto jeho žiadosti nespĺňajú základnú zákonnú podmienku, ktorou je preskúmateľnosť. Rovnako neuvádza ani označenia exekútorových úradov a exekútorov, ktoré v uvedených konaniach mali predkladať súdu žiadosti o vydanie poverení na vykonanie exekúcie, prípadne mali podávať súdu podnety na vykonanie úkonov alebo odstupovať podania účastníkov exekučných konaní na rozhodnutie súdu. Bez týchto základných údajov nemožno právne vyhodnotiť jeho podania ako kvalifikované žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

Samotné uvedenie čísla exekučného konania u neoznačeného exekútora, osoby povinného a čísla poverenia vydaného pre neoznačeného súdneho exekútora v neoznačenom súdnom konaní nie je splnením podmienky súčinnosti a preskúmateľnosti ako podstatnej náležitosti žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Povinnosťou žalobcu bolo v žiadosti uviesť spisovú značku súdneho konania, v ktorom malo dôjsť k prieťahom pri vykonaní úkonov. V tejto súvislosti súd pripomína, že žalobcovi ako účastníkovi exekučných, t. j. aj súdnych konaní, nebránila žiadna prekážka, aby údaje ohľadne označenia vyššie uvedených skutočností zistil a v žiadosti ich uviedol. Ako podstatná náležitosť absentuje v žiadostiach žalobcu o predbežné prerokovanie návrhov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy určité a preskúmateľné odôvodnenie výšky uplatnených nárokov. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výzvy Ministerstva spravodlivosti SR, ktorými žiadal žalobcu o odstránenie väd ohľadne určitosti a preskúmateľnosti uplatnenej výšky nárokov. Pred podaním žalôb na súd však ani tieto vady neodstránil.

Z podania žalovaného z 28. 3. 2013 a z príloh k tomuto síce vyplýva, že t.č. nemá možnosť doručiť súdu všetky žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nárokov, ktoré následne uplatnil na Okresnom súde Trebišov žalobami, ale obsahy žiadosti sú totožné s náhodne vybranou žiadosťou, ktorú súdu predložil a s ktorou sa súd oboznámil. O rovnakom obsahu všetkých žiadostí svedčí aj vyššie uvedená korešpondencia medzi účastníkmi pred podaním žalôb.

Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že sú dané zákonné podmienky na podanie návrhu na začatie súdneho konania vo vyššie uvedených veciach podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. z. účinného do 31. 12. 2012.

Ak ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. z. účinného do 31. 12. 2012 spája vznik práva žiadať uspokojenie nároku na súde, tak musí byť splnená zákonná podmienka, že príslušný orgán neuspokojil taký nárok na náhradu škody, ktorý oprávnená osoba uplatnila kvalifikovanou žiadosťou.

Skutočnosť, že príslušný orgán môže konať a rozhodovať iba o kvalifikovanej žiadosti o náhradu škody vyplýva z ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Zb. zákonov. Z tohto ustanovenia vyplýva povinnosť pre príslušný orgán, ktorý koná v mene štátu, zistiť všetky skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku. Toto ustanovenie predpokladá, že tento príslušný orgán je povinný žiadať nielen od oprávnenej osoby, ale aj od iných osôb, oznámenie všetkých skutočností, ktoré majú

význam pre predbežné prerokovanie návrhu. Právo oprávnenej osoby uplatniť nárok na súde je dané iba za predpokladu, že príslušný orgán neuspokojí jeho nárok, ktorý uplatnil na tomto orgáne v žiadosti spĺňajúcej všetky náležitosti na rozhodnutie o tomto nároku. Ustanovenie § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Zb. zákonov účinného do 31. 12. 2012 totiž vylučuje, aby mohla oprávnená osoba uplatniť nárok na súde, aj za predpokladu, že by podala na príslušnom orgáne neúplný alebo nepreskúmateľný návrh. V takom prípade by nebola splnená zákonná podmienka, že príslušný orgán neuspokojil nárok na náhradu škody. Takú žiadosť, ktorá nespĺňa všetky náležitosti, nemožno kvalifikovať ani ako uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. zákonov účinného do 31. 12. 2012. Ak teda nárok na náhradu škody nie je uplatnený takou žiadosťou, ktorá je určitá, preskúmateľná a riadne odôvodnená, nemožno argumentovať, že príslušný orgán tento nárok neuspokojil a teda, že sú splnené zákonné podmienky na podanie návrhu na začatie súdneho konania.

Súd sa stotožňuje s obsahom výzvy žalovaného z 10. 5. 2012 č. 19267/2012-151, ktorou bol žalobca vyzvaný, aby doplnil žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody o podstatné náležitosti, bez ktorých nemožno takéto podania žalobcu kvalifikovať ako také žiadosti, ktorými uplatňuje žalobca nárok na náhradu škody ohľadne ktorého má príslušný orgán povinnosť, či ho uspokojí alebo neuspokojí. Ak však takéto podanie nespĺňa všetky náležitosti a označenie všetkých podstatných skutočností, nie je také podanie žiadosťou, o ktorej má povinnosť žalobca rozhodovať, a teda po uplynutí 6-mesačnej lehoty od doručenia takéhoto podania nie je ani splnená zákonná podmienka, že príslušný orgán neuspokojil nárok na náhradu škody a preto je s tým nie je spojený ani vznik práva žalobcu domáhať sa uspokojenia nároku na súde.

Na tejto skutočnosti nič nemení ani písomné stanovisko žalobcu z 28. 5. 2012 ako odpoveď na výzvu žalovaného z 10. 5. 2012. V uvedenom stanovisku žalobca nedoplnil svoje podanie označené ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody o náležitosti uvedené v bodoch 1. až 7. výzvy žalovaného z 10. 5. 2012. Preto sa súd stotožňuje aj s obsahom odpovede žalovaného zo 6. 6. 2012 na stanovisko žalobcu z 28. 5. 2012, ako aj s oznámením žalovaného z 22. 10. 2012 žalobcovi, ohľadne výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, a to v tej časti, v ktorej žalovaný žalobcovi oznamuje, že nároky na súde sú uplatňované pred uplynutím lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

V tejto súvislosti súd pripomína, že ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. zákonov účinného do 31. 12. 2012, predpokladá, že by bolo v rozpore s účelom právnej úpravy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ak by osoba žiadajúca o predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody podala účelovo akékoľvek podanie s označením „žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“, teda bez podstatných náležitosti, ktoré by nedoplnila ani vo výzve príslušného orgánu, čím by sama zmarila možnosť tohto príslušného orgánu vo veci konať a rozhodovať a po uplynutí lehoty 6 mesiacov od doručenia takéhoto podania príslušnému orgánu, by nárok uplatnila na súde z dôvodu, že príslušný orgán jej nárok neuspokojil. Ak má byť splnený účel, daný v ustanoveniach § 15 a nasledujúcich zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31. 12. 2012, žiadosť oprávnenej osoby o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody musí spĺňať všetky náležitosti ako návrh na začatie súdneho konania podľa § 79 ods. 1 O. s. p.. Pokiaľ takéto podanie oprávnenej osoby, aj keď je označené ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebude obsahovať aj náležitosti uvedené v § 79 ods. 1 O. s. p., súd ju nebude môcť považovať za podanie, ktoré je žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a teda nenastanú ani účinky podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Ak by táto zásada neplatila, oprávnená osoba by mohla zneužívať svoje postavenie v súvislosti s jej právami a povinnosťami uvedenými v § 15 a nasledujúcich zákona č. 514/2003 Zb. zákonov účinného do 31. 12. 2012, a to tak, že by v prípade absencie podstatných náležitosti žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody využila v súdnom konaní na postup súdu ustanovenia § 43 ods. 1, ods. 2 O. s. p.. Práve ustanovenie § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Zb. zákonov má zabezpečiť, aby pre prípad, že sa nárok žalobcu neuspokojí na základe jeho žiadosti spĺňajúcej všetky podstatné náležitosti, nemôže byť využívaný inštitút procesného postupu súdu podľa § 43 ods. 1, ods. 2 O. s. p..

Vzhľadom k vyššie uvedeným zisteniam a citovaným právnym ustanoveniam súd podľa § 104 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil a vec postúpil na konanie príslušnému orgánu Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Pri rozhodovaní v tejto veci súd vychádzal aj z uznesenia KS v Košiciach z 29.11.2013 č. k. 5Co/393/2013-88, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Trebišov zo 17.6.2013 č. k. 14C/181/2012-53. Súdny rozhodli v totožnej veci ako je vec 12C/146/2012 tak, že konanie zastavili a vec bola postúpená na konanie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky z tých istých dôvodov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.